

[Bording.]

mere til Driftslaaneloven, vil jeg gerne have at vide, hvorledes det gaar med Akkordloven, om den Meddelelse er rigtig, der har været fremme i Pressen, at Akkordlaaneloven slet ikke har virket, at Staten slet ikke er kommet til at give Penge ud til disse Akkordlaan. Jeg vil ligeledes gerne have at vide, om det er rigtigt, at Akkordlaaneloven har virket i Sønderjylland. Det har været sagt i Pressen, og jeg har ogsaa været til Stede ved et politisk Møde, hvor en af Venstres Rigsdagsmænd, det ærede Medlem Hr. Kyed, udtalte, at i Sønderjylland virkede Loven ganske udmærket, for der havde man en Ordning, som man savnede Nord for Kongeaaen, idet man i Stedet for at foretage Udlaanene gennem Banker og Sparekasser havde Institutionen den sønderjydske Laanekasse som Mellemand mellem de Midler, der blev stillet til Raadighed af Staten, og Laantagerne. Hvis dette er rigtigt, at det er Savnet af en saadan Ordning, der er Skyld i, at Loven ikke har faaet nogen Betydning heroppe, vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke vil være med til at indføre den samme Ordning Nord for Kongeaaen; ikke mindst nu, da man taler om, at der skal gælde de samme Love i Sønderjylland som heroppe, vilde det dog være formaalstjenligt, hvis de i Sønderjylland har noget, der er bedre end det, vi har, da ogsaa at gennemføre det heroppe. Jeg er ellers bange for, at hvis Akkordlaaneloven ingen Betydning faar, vil de Landmænd, som egentlig trænger allerhaardst til at blive støttet fra Statens Side, ikke faa nogen som helst Fordel af Driftslaaneloven, og jeg er bange for, at det vil gaa saadan, at det solidariske Ansvar, som er gældende indenfor disse Foreninger, vil udelukke de højest prioriterede, altsaa de allerdaarligst stillede blandt Landmændene. Jeg har hørt noget om, at saadant noget skulde være Tilfældet, og vil derfor gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, som jo maa vide det fra de Andragender, der indkommer, om det er hans Indtryk, at man i disse Driftslaaneforeninger søger at holde sig fri for de allerdaarligst stillede blandt Landmændene. Jeg kunde godt tænke mig, at dette var Tilfældet. Det er jo indlysende, at det er vanskeligt og risikabelt for dem, der er solvente, at være med til at garantere for dem, der maaske er insolvente. Det var heller ikke Meningen fra Rigsdagens Side, at det skulde ske, men det, der var Meningen, var formodentlig, at man gennem Akkordloven skulde nedbringe Gældsbyrden for

disse overprioriterede Landmænd, saaledes at de bagefter, naar de havde faaet en mindre Gældsbyrde, kunde drage Fordel af den Driftslaanelov, her er vedtaget. Hvis det er rigtigt, hvad jeg har hørt noget om, at Landbrugere danner Foreninger for de solvente Landbrugere og kommer med Andragender om at faa dem godkendt hos Ministeren, medens nogle danner Foreninger for insolvente Landbrugere, saa vil det ikke være nogen heldig Udvikling. Saa vil det gaa saadan, at hvis Ministeren godkender saadanne Foreninger, vil Statens Risiko blive betydelig større, end det var forudsat i Loven, og hvis han ikke godkender dem, fordi de ikke kan blive Medlemmer af de solvente Foreninger, er de udelukket fra at drage Fordel af den Lovgivning, som man nu agter at udvide. Det vil ogsaa kunne betyde, at hvis Staten godkender og udlaaner til saadanne insolvente Landbrugere, vil det maaske slet ikke blive nogen Hjælp for disse Landbrugere selv, men kun for deres Kreditorer, for Ejerne af de Laan, de har, og som der i Virkeligheden ikke var Dækning for, og det kan dog heller ikke være Meningen. Derfor vil jeg gerne bede om at faa nogle Oplysninger fra den højtærede Minister om, hvorledes begge Love har virket hidtil.

Der er i saa Henseende fremkommet i Pressen — og jeg har for Resten ogsaa været ude for det ved et politisk Møde i Sønderjylland — en Meddelelse om, at den højtærede Landbrugsminister har godkendt en Forening i Sønderjylland, som han har givet et Laan paa 75 000 Kr., for hvilke der, efter hvad der fremgik af Andragendet, maatte skønnes ikke at være nogen Sikkerhed til Stede. Det er som sagt fremkommet i Pressen, og det blev udtalt i Sønderjylland ved et politisk Møde, hvor jeg gjorde Rede for Driftslaaneloven og Akkordlaaneloven, og hvor jeg sagde til Landmændene, at der var selvfølgelig en betydelig Risiko for solvente Landmænd, naar disse gik ind i Driftslaaneforeninger, som ogsaa har insolvente Landmænd, for saa kunde de førstnævnte komme til at betale for disse og derved maaske selv blive slaaet ud. Da rejste en Mand sig og sagde: Det behøver man ikke at ængstes for, for der er allerede — det var sidst i April Maaned — i Sønderjylland dannet en Forening, hvor ikke et eneste Medlem ejede 10 Ø., og de havde dog af den højtærede Landbrugsminister faaet bevilget 75 000 Kr. Jeg vil gerne have at vide af den højtærede Landbrugsminister, om en saadan Udtalelse, en saadan Meddelelse, som har været fremme i Pressen, er rigtig. Det forekommer mig nemlig, at hvis det skulde